

evoluegeest, ijk mensch", ; daarna van redikant, die len strijd te- olutionair en

enis van het t laatste om- n onder titel at hij de din- at men te veel ort biografie r vele kleine noesten, hun ivrijding van unt van zijn rsoop en niet rootscher da-

grootste volks- at rustig het onderscheid- wsch van af- dterdammers, dtherhoek bij der zijn een- aasche, daar na den Greb- reed en sneu- rwoeste Rot- iar het hart cheijkje bom- rd der Duit- wend teeken- t voorkomen, else, de trein- ternielde stad rs op de on- helden". De ischreven ge- ad blijft het

klasse gecon- geheele ver- doet aan spi- tuurlijk van nnen doet hij ie. Door zijn g van de ver- angenissen en lands. In zijn a radiotoestel, oeking plaats bij een razzia schland ver- stachtige ver- areven als de or jaren van

hun houding De een is lid der neer voor van de l.o. en hij door een ; een dochter en de gevaar- en aan het eind nschen piloot- ls parachutist der regering. r den indruk n, dat hij niet in spreken, of gluiperige ge- an wijlen-Ge- doen denken- le beschrijving viekste zaken- s voorziet en oochemheid er r de tragische onafwendbaar verschuilen. vrouw in het er Kareise, de haar man en die namelooze van hen terug- en even nood- broken wordt. Heel goed is in verdriet na tot ieders ver- ter. Goed psy- r houding en helijke tragiek man.

st boek een rol ven bijfiguren, tomen en gaan nt blijven de van de kleine en vaderland- der, in Wiens k zij hun leven

zelfs over hebben, om eens het eeuwig Vaderland te erven als getrouwe helden.

Laat dan dit boek geen roman zijn door te weinig psychische concentratie, laat het verhaal veel zwakke plekken vertoonen, te veel uitweidingen geven — het schildert getrouw de trouw der kleine luiden, het bevat een dikwijls aandoenlijk relaas van het leed, verdragen om het beginsel, vol aangrijpend realisme en kostelijken humor. Het geeft in meer dan één beteeke- nis licht over een donkeren tijd van ons volksbestaan. En hierdoor is het een boek, dat zeer velen met geno- gen zullen lezen.

Gron.

H. S.

BOEKBESPREKING

Inge Lievevaart: „De cirkel gebroken”.
Uitg. Bosch & Keuning N.V., Baarn.

De Christelijke dichtkunst is nog niet waar zij we- zen moet. Haar geluid is nog te zwak, haar belijden dikwijls nog te onzeker. Het is echter een gelukkig verschijnsel, dat de laatste tijd een nieuw, pril geluid zich laat hooren. Het bundeltje gedichten, dat Inge Lievevaart ons biedt staat zeker nog niet op de hoogte van De Mérode, al klinkt zijn geluid er ook uit. Toch staan er vele dingen in, die veel beloven. Reeds het eerste vers, „Mijn hond”, is goed, op het slot na. Mooi in hun eenvoud en goede visie zijn: „Kind bij avond in vreemd huis” en „Kind en dood”.

In de langere gedichten zitten nog te veel zwakke plekken, de beeldspraak is geforceerd en riekt soms naar rhetoriek (b.v. blz. 20, waar een bronzen man- tel doorzongen wordt met de klepelslagen van Liefde en gerechtigheid).

Zoals de titel aangeeft, heeft de dichteres den cirkel van het eigen ik gebroken in overgave aan God. Van haar geloof getuigen vele verzen, zwakke naast goede. Dat zij wat kan, toont Inge vooral in die gedichten, waar zij eenvoudig uitsingt, wat haar trof. Alleen ontsiert soms een te verstandelijke tus- schenzin het gevoelig timbre van haar vers (zoo in het motto: „Nu zijn ze dus gehaald”). Bij meer zelf- critiek kunnen wij stellig nog betere verzen verwacht- en, dan zij hier gaf. Waarom verzwakte zij b.v. en- kele regels van verzen in Ontmoeting gepubliceerd?

Er staat veel in dit bundeltje, dat genot verschaft. Laat het gelezen worden door onze menschen. Dan alleen, als de dichter zich gedragen weet door de sympathie van velen, kan hij bemoedigd voorwaarts gaan.

Gron.

H. S.

GRONINGER BRIEVEN

Amice frater,

In een Roomsche blad las ik de opmerking, dat het thans gaat om de grondslagen van het Westen, die in groot gevaar zijn.

Goed gezien is het niet het fundament, dat gevaar loopt, maar het gebouw, dat wel het avondland is genoemd.

Het gevaar ontstaat doordat wij of niet meer uit dat levend fundament al onze kracht willen ontvan- gen, of, wat erger nog is, het bestaan er van loochenen, dus het verband ten leven missen.

Want wat wij ook mogen doen, ons huis komt van dat fundament niet los. Een neutrale houding is ons onmogelijk.

Nu is het merkwaardig, dat er zelfs in Gerefor- meerden kring velen zijn, die de werkelijke betekenis van het fundament niet meer verstaan en er liever niet meer over praten.

Een reden te meer om er van te getuigen.

En dat is dan ook heel onze kerkstrijd.

Dat is het, waarvan gesproken werd, ook op de politieke bijeenkomst in Utrecht, waar prof. Veenhof sprak.

Dat is het, waarom het gaat, als onze studeerende jongelieden in hun organisaties het al maar hebben over den grondslag.

Hier gaat het om allerwege, door heel ons leven heen, als wij waarlijk bidden om en werken voor de Reformatie, ook in dezen dag.

Voor al ons spreken en doen staat dan steeds voor- op het getrouw getuigenis, dat er maar één fundament is door God gelegd, Jezus Christus, Zijn Woord, en de kerk, die dat Woord getrouw verkondigt.

De oude heidenwereld kende dit fundament niet, de nieuwe heidenwereld loochent het, wat veel erger is.

Een modern filosoof maakt deze onderscheiding in de geschiedenis, dat de oude wereld het had over den kosmos, de christelijke over God, de moderne over den mensch.

De antieke wereld meende ook haar cultuur te mogen bouwen op den mensch, die de maat van alle ding zoude zijn.

En de moderne wereld keerde tot die dwaasheid terug.

Nu weten wij, hoe heel die oude cultuur ten onder ging, hoe al haar wijsheid uitliep op wanhoop.

De mensch, heeft iemand gezegd, kon niet meer.

En een groot vereerder van het oude Griekenland, Alard Pierson, gaf dit toe, toen hij schreef: „die het meest van zich zelf hopen mocht, is het snelst op het punt gekomen van aan zich zelf te vertwijfelen. Geen God kan hij worden; waartoe nog iets te willen zijn? Waartoe geboren, als het toch een droombeeld blijkt zich geboren te achten voor het hoogste? Na het verdwijnen van het schitterend droombeeld is het donker, als in het vertrek, dat men uit het volle zon- licht binnentreedt”.

Zoo is het ook nu.

Hoe anders wordt het echter, als het Woord Gods tot de wijde wereld mag ingaan. En welke blijde bood- schap had de apostel Paulus aan de antieke cultuur- wereld te brengen?

Geen ander dan de boodschap van het fundamen- t, van hetwelk zijn Heer en Meester sprak in het meest verwaarloosde stuk Zijner vaak zoo slecht begrepen bergrede.

De apostel schrijft, dat hij als een wijs bouwmeester het fundament heeft gelegd, d.w.z. dat hij het heeft gepredikt. En hij zeide er bij, dat niemand een ander fundament kan wijzen, profeteeren. En dat het is het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste hoeksteen.

De steen, die de bouwlieden verworpen hebben.

Het vaste fundament, dat staat — 2 Tim. 2: 19; en dat ons doet leven in de rijke verwachting der stad, die fundamenten heeft.

En als daar gesproken wordt van de kerk des Heeren, dan weten wij toch wel, dat dit fundament heel de wereld draagt, of zij het weten wil dan niet, en dat het er voor heel de wereld met al haar cultuur hierop aankomt, of zij dit fundament erkent, dan wel het afwijst.

Zij komt er niet van los. Hoe zou dat ook kunnen!

Het is dan ook vreeselijke onkunde onder de Chris- tenheid en het verzwakt haar getuigenis, ook al roept zij luide voor haar Heer, zooals in onze dagen, wan- neer de voorstelling wordt gegeven, dat de wereld uit eigen kracht leeft en een eigen fundament heeft, en dat wij haar alleen maar te zeggen hebben, dat er een veilige haven is aan het eind van het leven.

Dr Hommes heeft, naar ik zie, geschreven, dat wij eens een schoolstrijd hebben gestreden, en daarna een politieke strijd, maar dat ons thans een cultuurstrijd wordt opgelegd.

Zulke uittaling getuigt van groote oppervlakkigheid.

De kerk des Heeren heeft steeds, als zij getrouw was, den waren cultuurstrijd gestreden, want zij wees en zij vertegenwoordigde het fundament en stelde den eisch, dat heel het cultuurgebouw der wereld met dat fundament in levend verband behoort te staan en in volle gehoorzaamheid daartuit moet leven, wil het goed gaan in het leven.

Want als er in de Schrift wordt gesproken over fundamenten, die worden omgestooten of vernield, dan gaat het toch daar altijd over de dingen, die op het eenig fundament werden gebouwd en daartuit leven.

Heel onze schoolstrijd en onze politieke en sociale kamp was niets anders dan de prediking; terug voor opvoeding en rechtsleven naar de erkenning van dat fundament. Het ging altijd weer om den „grondslag”.

En als wij in de statuten van de eene of andere actie zeiden: de grondslag is het Woord Gods naar de getrouwe belijdenis der ware kerk, dan beleden wij toch daarmede voor heel de wereld, dat wij heel ons leven door het eenig ware fundament wilden doen beheerschen.

Is het niet meer zoo, dan heeft zulk statuutartikel voor ons werk geen waarde meer.

En wee een calvinistische wijsheid, die deze ge- trouwe belijdenis slechts kan aanvaarden voor de „theologie” en veilig meent te zijn bij „beginselen”, die zij zelve dan moet uitvinden.

Wij hebben, geloof ik, nimmer voldoende ernst met dien grondslag gemaakt, en dat was steeds weer onze zwakheid in den strijd tegen de wereld en den satan en ons eigen van nature boos en dwaalziek hart.

Ik zeide: de antieke wereld kende het fundament niet.

En nu moeten wij nauwkeurig letten op datgene, wat de apostel Paulus aan de Grieksche wereld, die de wijsheid, naar zij meende, in pacht had, vertelde, toen hij te midden van de stoeynen en epicuristen op den Areopagus stond.

Hij predikte haar den God, Die de wereld gemaakt heeft, en alles wat daarin is. En dat deze God een dag gesteld heeft, op welken hij den aardbodem recht- vaardiglijk zal oordeelen door eenen, dien Hij daartoe geordineerd heeft.

Het begin en het eind van de historie dezer wereld. En heeft God de Heere de wijsheid der wereld, die zich zoo ver verheven waande boven alles wat die apostel daar zeide, niet tot dwaasheid gemaakt?

Was het slot niet, dat de wijzen de vuist balden tegen de starren, als zij zagen, dat het, naar hun meening, beste werk der menschheid langzamerhand instortte en als in een moeras verdween? Zij geloof-

den niet in een schepping; zij zagen wel een voort- durenden val, als zij aanschouwden hoe het belang- rijkste en sterkste en meest waardevolle van de men- schelijke bouwsels inzonk als onder zijn eigen gewicht.

Zulk een tijd naderen wij ook weer, ondanks den hoogmoedigen praat van allerlei idealisten. De meest moderne wijsbegeerte is die van den dood.

Is er nu niet alle reden, om met al onze kracht te wijzen op het wezenlijke fundament en de gehoorzaam- heid aan het Woord, dat daarvan getuigt?

En als wij, gehoorzaam zijnde, mochten zuchten over ons kleine getal en vergelijkender wijs geringe kracht te midden van onze cultuurwereld met al haar vertoon, haar schoonschijn en ellende tevens, laat ons dan denken aan de kerk des Heeren, toen zij die zin- kende oude heidenwereld binnentrad.

Paulus in Athene, Paulus in Rome.

Toen ik het voorrecht genoot Rome te zien, werd natuurlijk ook een wandeling gemaakt naar de Via Appia, den beroemden kunstweg, waarlangs de apostel Paulus de machtige wereldstad binnenkwam, naar men zegt zijn voet zettend op dezelfde steenen, die daar nog den weg bevoeren.

Daar is op dien weg niet veel meer te aanschouwen.

Maar een prentbriefkaart wilde ons toonen wat de apostel Paulus toen mocht zien; welke heerlijkheid zich daar vertoonde aan zijn verwonderde oogen.

Zoo kwam hij de machtige wereldstad van Nero binnen.

Wat zou hij kunnen, als hij zag op zich zelf?

Eén mensch — tegenover heel die wereldmacht?

En toch lezen wij, dat hij, toen hij de broederen ontmoette, moed greep.

Hij kende zijn macht, omdat hij predikte Hem, Wiens alle macht is in den hemel en op de aarde.

Hij had geen ander wapen dan het Woord.

En is er iemand, die maar even twijfelt, als de vraag gesteld wordt, wie overwon: Rome of Paulus?

Zelfs de bittere vijand Gibbon zegt: Paulus, en hij voegt er bij: helaas. En feitelijk zeide de Renaissance het ook, en zegt de wereld van thans het eveneens.

Chesterton heeft in zijn: „The Everlasting Man” een aangrijpende teekening gegeven van den kamp der Christelijke kerk in die eerste eeuwen.

Hij voert ons dan in gedachten naar de arena met haar tienduizenden toeschouwers, allen met groote intentie en met de oogen vol woede en verachting ziende naar het midden, waar een kleine groep men- schen rustig wacht op de wilde beesten, die hen zullen verscheuren. Zij staan daar stil, zegt hij, on- natuurlijk stil, en het is alsof de wereld en de arena zich bewegen rondom hen heen. Zij vertegenwoordigen de blijde boodschap van het fundament, maar die waarheid wordt omringd door een wonderlijk licht: het is de stralenkrans van de haat der wereld.

Zoo was het en zoo blijft het. Zoo is het ook in onze dagen.

Maar daarom mag de ware kerk des Heeren, die getrouw getuigt van het fundament, niet vreezen.

En als de kinderen van het verbond in goede trouw in hun organisaties opkomen voor de gehoorzaam- heid aan het fundament, zij behoeven niet te klagen over hun kleine getal.

En als de zonen en dochteren der reformatie, waar zij dan ook geplaatst zijn, den strijd voor dat fun- dament aanvaarden, niets hebbend dan het Woord Gods en de goede belijdenis, dan mogen zij weten, dat de wezenlijke macht, zooals De Vonk het zei in Utrecht, is bij hen, die leven uit de kracht van Hem, Wien alle macht is gegeven.

En ook het eind der wereldhistorie zal het mogen getuigen: daar, bij die getrouwe kerk, was de waarheid en de werkelijkheid. Want daar werd getuigd voor het eenig ware en werkelijke fundament.

Met hartelijke groeten en heilbede,

Uw toegenegen

MARNIX.

II. B. — VRAAGSTUKKE VAN PROMULGASIE (AFKONDIGING, ENS.) OF PROPAGERING, ENS.

De z.g. oecumenische „synode”, VI.

Kommissie II het in hierdie verband gerapporteert dat verder bespreking oor hierdie saak onnodig is, angesien 'n getuigenis reeds opgestel is. Punte II, B 1 en 2 kan onder die aandag gebring word van organisasies wat hulle self besighou met die propagering van die Geref. oortuiging. Daar is ook heelwat oorvleueling met punte I, A—E (die leerstellige punte).

Die sinode het hierdie aanbeveling aanvaar.

(Noot: Die sinode het hom derhalwe nie uitgespreek oor die vraagstuk van uitbreiding en/of hersiening van be- lydenisskrifte, of spesiale verklaring, getuigenis, of leer- stellige uitsprake deur die ekumeniese sinode nie, be- halwe insover die sinode 'n getuigenis laat hoor het. Later is egter die reeds genoemde studiekomitees benoem sodat die volgende sinode sekter rekenskap sal moet gee van hierdie vraagstukke).

II. C. — ONS ROEPING IN DIE MODERNE WERELD.

1. Hoe kan ons die Geref. belydenisskrifte meer effek-
tief maak in die moderne wêreld?

Op voordrag van kommissie II het die sinode besluit:

Daar kan oor geen ander weg gedink word as dié van
aanmoediging van die Christelike pers en Geref. organi-
sasies wat reeds in 'n vorige besluit genoem is om hulle-
self die propagering van ons Geref. oortuiging in elke
steer van die lewe tot taak te stel. Hierdie sinode is van-
self 'n gedeeltelike verwerping van die ideaal om ons
konfessies meer effektiëf te maak in die moderne wêreld.

2. Christelike Onderwys — die vraagstuk van die pu-
blike skool.

Op voordrag van kommissie II het die sinode besluit:

Wanneer die beginsel van die deur die ouers gekon-
troleerde skool prysegegee word, is dit noodwendig dat
allerlei moelikhede hulle self sal voordoen. 'n Pasielike her-
formulering van hierdie waarheid word gevind in die ge-
tuenis soos geformuleer deur proff. Berkouwer en Krom-
minga, wat op hierdie stadium as genoegsaam beskou
word.

(Noot: Later is besluit om 'n studiekomitee ook vir
hierdie saak te benoem.)

3. Huwelikswessies — die vraagstuk van die gronde
vir egskieding.

Die sinode het die volgende rapport van kommissie II
aanvaar:

By wyse van informasie herinner die kommissie daar-
aan dat net een grond vir egskieding in ons kerke as
Bybels erken word: owerstepel. Dit skyn asof daar 'n ge-
dagte bestaan dat sommige van die drie kerke ook kwaad-
willige verlaten as grond beskou. Dit is egter in stryd
met die feite.

Ander huwelikswessies kan ook bespreek word. U
kommissie het ook die ingewikkelde (perplexing) kwes-
sies bespreek van (her)toelating tot die volle kerklike
gemeenskap van diegene wat geskei is op onbybelse
gronde, maar later tot inkeer gekom of berou betoon het
oor hul verkeerde daad. Die kommissie voel dat niks op
hierdie tydstip gesê kan word nie, aangesien die vraag-
stuk, streng geneem, nie op die agenda is nie en veral
omdat die Amerikaanse kerke 'n rapport oor hierdie
kwessie hangende het.

(Noot: Ook vir hierdie vraagstukke is 'n studiekom-
missie benoem.)

II. D. — DIE GEREFORMEERDE KERKEN IN SENDING EN EVANGELISASIE.

Op voordrag van kommissie II is besluit:

Die sinode sal 'n internasionale kommissie vir sending-
sake benoem met die oog op onderlinge raadpleging. Hier-
die kommissie sal dit as sy taak beskou om die Geref.
beginsels ten opsigte van sendingsake te bestudeer en te
verbrei en om onderling mekaar te raadpleeg in sake van
sendingbeleid. Hierdie kommissie sal genoem word: Die
Internasionale Gereformeerde Sendingraad.

(Noot: Dit word niet gesê wie die lede van hierdie kom-
missie moet benoem nie, maar dit sal waarskynlik die
taak van die verskillende nasionale sinodes wees.) K. S.

GEREFORMEERDE KERKEN
(Onderhoudende Art. 31 K.O.).

Aangenomen na:
Bergentheim, R. Brands te Gorinchem.

Bedankt voor:
Groningen, C. H. Lindeboom te Kampen.

— SLIEDRECHT. Adres kerkeraad: I. E. de Heer,
Burg. Drijberplein 31.

— ERMELO (Classis Gelderland). In het Handboek
ten dienste van de Geref. Kerken (onderh. art. 31) staat
vermeld op blz. 45 als deputaat der Classis voor Art. 19
K.O. Oud. A. Gerber met als Postr. No. 199763. Dit moet
zijn 199783. Belanghebbenden worden verzocht hiervan
goede nota te willen nemen om verwarring te voorkomen.
Op bladz. 98 v. h. Handboek gelieve U de volgende aan-
vulling te vermelden onder Garnizoenskerken: ERMELO
contact-adres A. Eisen, Dahlialaan 20, Ermelo.

HARDERWIJK contact-adres Dr A. A. v. d. Dussen,
Stationslaan 11, Harderwijk.

— MAKKUM. Br. B. v. Popta, Kerkstr. 43, Makkum,
schrijft ons, dat hij, daar hij niet instemde met de be-
sluiten der Synodes der gebonden Kerken, meermalen
een bezwaarschrift ingediend heeft. Hij heeft verschil-
lende keuren samengesproken met den kerkeraad. Ook
zijn door hem schriftelijke vragen gesteld, doch die wer-
den door den kerkeraad niet beantwoord. De reden hier-
van is hem onbekend, volgens den Raad mocht dit niet
schriftelijk(!).

Voorts deelde hij mee, dat hij niet instemde met de
schorsing van Ds v. d. Waal van Pingjum. Nogmaals
samenspreken, doch zonder resultaat. Hij heeft verschil-
lende protesten ingezonden, tot men op het laatst hem
aanraadde, zich vrij te maken (!) Dit heeft hij
niet gedaan; men wist zijn standpunt, dus nu was het
plicht van den kerkeraad hem onder censuur te zetten.
Men vroeg hem tot slot nog of hij zich niet kon confor-
meeren.

Dit was onmogelijk. Om „van alles af te komen” moest
hij beloven, nooit in het openbaar er over te spreken of
propaganda te voeren voor de vrijmaking. Het antwoord
was toen: dat mag ik niet, ik moet getuigen tegen het
onrecht, dat er gebeurt in de kerken. — Doordat br. v. P.
driemaal in Pingjum kerkte, trok men de conclusie, dat
hij zich onttrokken had aan de gebonden kerken, zonder
hem onder censuur te zetten.

Des Zondags werd hij „afgelezen van den kansel”. Is
dit nu kerkelijke tucht? zoo vraagt hij. Een Acte van
Vrijmaking had hij nooit ingediend. Zoover — aldus in-
zender — is het gekomen met de kerken onder synodo-
cratisch verband.

Men speelt met de tucht.

De reden van den kerkeraad om niet de censuur uit
te spreken was: „Het heeft geen zin u onder de tucht

te zetten want u kerkt toch lustig in Pingjum”. Dus dat
had geen zin. Wel neen, er uit met die menschen, ze kon-
den eens anderen tot bezinning brengen.

— HAULERWIJK. Zondag 4 Mei j.l. is voor onze ge-
meente een onvergetelijke dag geworden. Nauwelijks een
jaar na de vrijmaking van een deel van den Kerkeraad
mochten we Ds K. J. Kapteyn als predikant onzer ge-
meente in ons midden zien. Des morgens had de bevesti-
ging plaats door Ds Lok van Zaanslag met een predi-
katie over Openb. 11: 3—8, waarbij hij wees op de verant-
woordelijkheid van het ambt, vooral in dezen tijd. Aan de
handoplegging namen deel Ds Lok en Ds Bouma van
Assen. De laatste sprak zijn gelukwensen uit namens de
kerk van Assen en als vriend.

Des avonds verbond Ds Kapteyn zich aan de gemeente
met een predikatie over Handel. 19: 13—20. Het kerk-
gebouw der Herv. gemeente was geheel gevuld. Afge-
vaardigden, familie en belangstellenden uit de naburige
gemeenten toonden hun hartelijk meeleven met gemeente
en predikantsgezin. Na de predikatie was ouderling M. de
Boer de tolk van gemeente en kerkeraad, toen hij een
welkomswoord sprak tot Ds en Mevr. Kapteyn en hem
begroette, niet als eerste, maar als elfde predikant van
Haulerwijk. Vervolgens hielden toespraken: Ds Lok als
vriend, Ds Jansen van Zuidlaren als consulens en afge-
vaardigde van de classis Assen, Ds v. d. Veen van Duurs-
woude namens de genabuurde kerken.

Ds Kapteyn beantwoordde alle toespraken. Bij het uit-
gaan der kerk klonk spontaan de bede uit Ps. 134.

Wat heeft de Heere het wel met ons gemaakt. Stille
de Koning der kerk ook dit jonge predikantsgezin tot
een rijken zegen voor Zijn gemeente te Haulerwijk.

— VERANTWOORDING NOODLIJDENDEN OP
SOEMB. 15e verantwoording. Vorige stand f 15761,47.

Ontvangen:	
Diac. Geref. Kerk te Rotterdam-Feijenoord, voor de noodl. op Soemba	f 50,—
Diac. Geref. Kerk te Axel, coll. voor noodl. hrs. en zrs. op Soemba	„ 209,50
Diac. Geref. Kerk te Santpoort, bijdr. voor noodl. op Soemba	„ 50,—
Geref. Kerk te Alkmaar, collecte voor Oost Soemba	„ 24,39
Diac. Geref. Kerk te Velp, coll. 10 April, t.b.v. Oost Soemba	„ 63,03
Diac. Geref. Kerk te Haulerwijk, voor noodl. Christenen op Soemba	„ 25,—
Diac. Geref. Kerk te Zelst, voor Soemba	„ 50,—
E. Diemer te Groningen, bijdr. voor de noodl. op Soemba	„ 2,50
J. v. d. Hoogt te Kampen, voor noodl. op Oost Soemba	„ 10,—
Geref. Kerk te Zuidhorn	„ 67,76
Totaal	f 552,18

Met de vorige verantwoording tezamen: f 16313,65.

Met hartelijken dank en warme aanbeveling.

De Diaconie der Gereformeerde Kerk te Zwolle,

Namens de Diaconie:

JAC. BOSCH JZN, secretaris.

Zwolle, Groot Weezenland 35, Girono. 254331.

VERSCHEENEN:

HANDBOEK

ten dienste van
DE GEREFORMEERDE KERKEN IN NEDERLAND
(onderhoudende art. 31 K.O.)
voor het jaar 1947
onder redactie van PROF. DR K. SCHILDER
Prijs ingenaaid f 1.25; gecartonneerd en met wit
papier doorschoten (voor te maken aantek.) f 2.25
Verkrijgbaar bij Uw Boekhandelaar en bij de Uitgevers
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V. GOES

HEDEN VERSCHIEEN:

Is de term „algemeene genade” wetenschappelijk verantwoord?

door

Prof. Dr K. SCHILDER

Dit is een zeer actueel geschrift. — Prijs f 2.75

Twee rectorale oraties,

beide gewijd aan de idee eener „Gemeene Gratie”. De
eerste is van Jan. 1942, toen publicatie vanwege den
oorlog onmogelijk was. De tweede is van Dec. 1946.

Verkrijgbaar bij den Boekhandel of rechtstreeks bij den Uitgever:

PH. ZALSMAN — Vloedijk 97 — KAMPEN

WIE WIL ONS HELPEN?

Wie wil in het kleine gezin van
2 personen (vader en zoon, 67
en 34 jr. Geref. vrijgem.) als

HUISHOUDSTER

komen? Liefst zoo spoedig mo-
gelijk. Werkster aanwezig. Cen-
trum van het land. Mooie om-
geving. Brieven met volledige
inlichtingen onder No. 226, Bur.
„De Reformatie” te Goes.

BUREAU „ELFRI”, Meeuwen
(N.Br.) maakt een GELEGEN-
HEIDSGEDICHT voor U à drie
cent per regel.

Dringend gevraagd in een
onderwijzersgezin (Geref., art.
31) een

NET MEISJE

voor dag of dag en nacht.
L. VAN GEMEREN, Borch-
selaan 132, Rotterdam—Hille-
gersberg.

Met dank aan God en groote
blijdschap berichten wij U de
geboorte van onze Zoontjes en
Broertjes

WILLEM Wim
HENDRIK Henk

De Heer en Mevr.
W. VELTHOVEN—
MOLENAAR.
JAN.
SIMON.
Rotterdam, 20 Mei 1947.
Bisschopstraat 22b.

De HEERE schonk ons op-
nieuw een dochtertje,
JOACHINE GERARDA.
Alles voortreffelijk.
D. W. L. MILO.
J. L. MILO—HEYDENRIJK.
Nunspeet, 23 Mei 1947.

Verloofd:
W. F. E. SMELIK,
Med. Stud.
en
JENNY THOLEN.
Leiden, Joh. de Wittstraat 44.
Wezep, T 91.

KANSELSTATENBIJBEL,
lederen band, koper beslag met
haken. Alle verzen op noten,
catech. en liturgie, gekleurde
platen.
Prijs f 55.—.
WIELENGA'S BOEKHANDEL,
SNEEK.

RUILING. Voor mijn zoon, die
in September a.s. in Den Haag
moet wonen, wil ik graag van
INWONING RUILEN
met jongeman (b.v. student) in
Den Haag of Voorburg, die in
Kampen moet wonen. Gewoon
huiselijk verkeer. Br. onder let-
ters S.G. aan Boekhandel PH.
ZALSMAN te Kampen.

Geref. Kerk van Veendam
wenscht in relatie te komen
met partic. pers. of bankinstel-
ling, die bereid is

GELDLEENING

te verstrekken voor te bouwen
kerk met woonhuis. Nadere inl.
bij J. M. DE ZOETE, Ze-Kade
31a, Veendam.

LAAT NU UW JAARGANG „DE REFORMATIE” INBINDEN.

f 3.— per jaargang.
Register wordt bijgeleverd.

BOEKBINDERIJ VAN KUIJK,
Zalmstraat 1 — Scheveningen.

ANTIEKE

Klokken, Meubelen, Tegels,
Tin- en Koperwerk, enz.,
enz. koopt en verkoopt:

Kunsthandel „**OLD HOLLAND**”
(eig. J. van Dijk), Rotterdam,
Cl. de Vrieselaan 80, Tel. 36466.

NAAST

Zilveren
Avondmaalserviezen
en Doopvonten

leveren wij nu ook serviezen en
doopvonten in

GERO-TIN

Vraagt vrijblijvend prijsopgaaf.

L. GEUSEBROEK & ZOON
JUWELIERS,
WEIMARSTRAAT 303—305,
Telefoon 337822, DEN HAAG.

De Kerkeraad der Geref.
Kerk (onderh. art. 31 K.O.) te
Rijnsburg, verzoekt predikan-
ten, die hun vacantie te Noord-
wijk of Katwijk hopen door te
brengen, zich beschikbaar te
stellen om voor te gaan in den
Dienst des Woords, in de te
houden kerkdiensten te Noord-
wijk, die speciaal voor vacantie-
gangers gehouden worden, in
de maanden Juli—Augustus en
e.v. begin September.

Gaarne brieven met opgaaf
welke Zondagen beschikbaar
aan den Scriba W. WOLTERS,
Vliet N.Z. 43, Rijnsburg.

WIE HELPT mij aan

EEN HUISJE,
in mooie streek, om van 28 Juli
tot 22 Aug. vacantie door te
brengen? Gezin 7 pers., van wie
5 kinderen. Eventueel ook rui-
len. C. v. d. PLOEG, Tjalk-
straat 35, Eindhoven.

Voor vrijgem. onderwijzer, i. h.
bez. van akte Wiskunde, of er
voor stud., is gelegenh. voor
soil. als

LEERAAR voortgezet ond.
aan Ambachtsschool, in flinke
plaats N. des lands. Inl. onder
No. 228, Bur. „De Reformatie”
te Goes.

TE KOOP AANGEBODEN:

STATENBIJBEL,
ziet er keurig uit. Brieven
No. 227, Bureau „De Reforma-
tie” te Goes.

COPIER-INRICHTING „ECCLISIA”

Eigenaar J. VERMIJ,
Koningin Emmakade 194,
DEN HAAG,
Telefoon 39.84.92.
Postrekening 305250.

COPIER-, TYPE- en ADRESSERWERK